

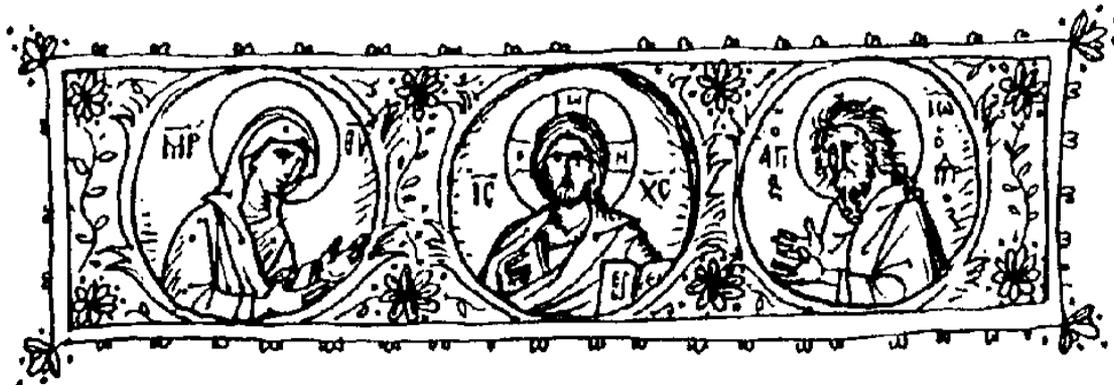
+

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΗΣ ΟΣΙΑΣ ΜΗΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΕΥΦΡΟΣΥΝΗΣ ΤΟΥ ΠΟΛΟΤΣΚ
(έορταζομένης τῇ 23ῃ Μαΐου)

Ἐποιήθη ἐν Ἁγίῳ Ὄρει τοῦ Ἄθωνος

* 2015 *

Τῆ ΚΓ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ ΜΗΜΗ
ΤΗΣ ΟΣΙΑΣ ΜΗΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΕΥΦΡΟΣΥΝΗΣ ΤΟΥ
ΠΟΛΟΤΣΚ

* * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ἰστῶμεν στίχ. ζ' καὶ ψάλλομεν γ' στιχηρὰ προσόμοια τῆς
παρελθούσης ἑορτῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ γ' τῆς Ὁσίας.
Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῷ θεοῦ ἔρωτος βέλει, κατατρωθεῖσα σεμνή,
νεότητος τὰ κάλλη, καὶ ζωὴν φθειρομένην,
κατέλιπες προθύμως καὶ τῷ Χριστῷ,
τῷ γλυκεῖ ἠκολούθησας,
περιβληθεῖσα τὸ Σχῆμα τὸ ἱερόν,
Εὐφροσύνη παμμακάριστε.

Σὺν ταῖς φρονίμοις Παρθένοις, λαμπάδα ἄσβεστον,
ἐτήρησας ἀγρύπνως, Εὐφροσύνη ὀσία,
διὸ φιλοπαρθένους ψυχὰς τῷ Χριστῷ,
τῷ σῷ βίῳ προσήγαγες,
καὶ τὴν Μοῆν σου ἀνέδειξας θαυμαστῶς,
ἰσαγγέλων ἀσκητήριον.

Ἐνθα Νυμφίος ψυχῆς σου, γῆ πεπολίτευται,
ἀνέδραμες ἐν πόθῳ, Εὐφροσύνη ἁγία,
καὶ πάντα τοὺς Ἁγίους Τόπους θερμῶς,
προσκυνήσασα πνεῦμά σου,

τὸ ἱερώτατον δέδωκας ταῖς χερσίν,
Ἰησοῦ προῖκα ὑπέριμμον.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Τὸν ὀσιοπαρθενόπλεκτον στέφανον λαμπρῶς κατεκόσμησας,
τῶν ἀπ' αἰώνων ὀσίων γυναικῶν καὶ παρθένων μιμησαμένη τοὺς
βίους,
ἀπὸ βρέφους Εὐφροσύνη τῇ ἀγάπῃ τοξευθεῖσα τοῦ Χριστοῦ.
Καὶ τύπον ἀξιομίμητον σεαυτὴν προθεῖσα,
ὡς ἄγκιστρον θεῖον ἠλίευσας ψυχάς,
ἅς ὡς νυμφαγωγὸς σωφρονεστάτη,
τῷ Βασιλεῖ τῶν ἀπάντων θυσίαν προσενήνοχας.
Μεθ' ὧν ἐν τῷ οὐρανίῳ νυμφῶνι συναγαλλομένη,
μὴ παύσῃ πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν θαυμαζόντων,
καὶ ὕμνοις τιμώντων, τὴν πανευφρόσυνον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

**Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας.
Τὰ ἀναγνώσματα**

**Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. 3, 1-9).**

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος.
Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ
ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ.
Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν
ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα
εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς
ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς
ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς
αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται.
Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος
εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ

πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῶ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 5, 15-23 & 6, 1-3).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστου. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῶ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως, ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε, δικασταί, περάτων γῆς, ἐνωτίσασθε, οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα

(ἐπιλογή στίχων)

Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὐρήσει; τιμιωτέρα ἐστὶ λίθων πολυτελῶν. Σκύλων οὐκ ἀπορήσει ἡ τοιαύτη. Εὐραμένη ἔρια καὶ λίνον, ἐποίησεν εὐχρηστα ταῖς χερσὶν αὐτῆς. Ἐγένετο ὡσεὶ ναῦς ἐμπορευομένη. Μακρόθεν συνάγει ἑαυτῆς τὸν πλοῦτον καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίνας. Θεωρήσασα γεώργιον ἐπρίατο. Ἀπὸ δὲ τῶν καρπῶν τῶν χειρῶν αὐτῆς κατεφύτευσεν κτήμα. Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὄσφυν αὐτῆς ἤρεισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον. Ἐγεύσατο, ὅτι καλὸν τὸ ἐργάζεσθαι καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὁ λύχνος αὐτῆς ὅλην τὴν νύκτα.

Τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐκτείνει πρὸς τὰ συμφέροντα. Τοὺς πῆχεις αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον. Θύραν δὲ αὐτῆς διήνοιξε πένησι. Καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῶ. Ἴσχυν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις. Στόμα δὲ αὐτῆς διήνοιξε προσεχόντως καὶ ἐννόμως καὶ τάξιν ἐστείλατο τῇ γλώττῃ αὐτῆς. Στεναὶ διατριβαὶ οἴκων αὐτῆς. Πολλαὶ θυγατέρες ἐποίησαν δύναμιν, πολλὰ ἐκτήσαντο πλοῦτον, πολλὰ εὗραντο δόξαν. Σὺ δὲ ὑπέρκεισαι καὶ ὑπερῆρας πάσας. Ψευδεῖς ἀρέσκειαὶ καὶ μάταιον κάλλος γυναικῶν οὐκ ἔστιν ἐν σοί. Γυνὴ γὰρ συνετὴ εὐλογεῖται. Φόβον δὲ Κυρίου αὕτη αἰνεῖτω. Δότε αὐτῇ ἀπὸ καρπῶν χειλέων αὐτῆς.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ

Ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιόμελα

Ἦχος α'

Ἐνίκησε καὶ αὐθις ὁ τοῦ Κυρίου ἀγνότατος ἔρωσ, ὀλοτελῶς καταφλέξας εἰς ζωὴν, τῆς φιλοάγνου περιγκιπίσσης τὴν καρδίαν. Ἐκρότησαν οἱ ἀειπάρθενοι ἄγγελοι, ἐχάρησαν τῶν ὁσίων οἱ ἰσάγγελοι χοροί, ἠγαλλιάσαντο Ἁγίων Πάντων τὰ συστήματα, τοὺς μυστικούς γάμους καὶ τὰ παλαίσματα τῆς θεόφρονος Εὐφροσύνης θεασάμενοι, δι' ὧν ἀξίως εἴληφε τὴν χάριν τῆς θαυματουργίας, καὶ τῇ εὐχητικῇ ἦν ἔχει παρῶρησία, πρεσβεύει διηνεκῶς τῷ Δεσπότη, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'

Τὴν εὐαγγελικὴν ποθήσασα τελειότητα, τὴν τοῖς ἀνθρώποις ἐπιτευκτὴν, ἀνείληφας προθύμως τὸν τῆς παρθενικῆς ἀφθορίας, εὐχρηστον ζυγόν, Εὐφροσύνη παμμακάριστε. Τὰ ἄνω ζητοῦσα, ἔνθα ὁ θρόνος τοῦ Νυμφίου. Τὰ ἄνω ποθοῦσα, ὅπου ἡ πόλις τῶν Ἁγίων. Τοῖς ἄνω ἀγγελικοῖς τάγμασι συναμιλλωμένη, ἔνθα ἐθησαυρίσθης μετὰ τὴν διάζευξιν τῆς ψυχῆς ἐκ τοῦ ἀγνοτάτου σου σώματος, καὶ πρεσβεύεις φιλαδέλφως ὑπὲρ τῶν τιμώντων τὴν πανσέβαστον μνήμην σου.

Ἦχος γ'

Εἰκὼν καὶ τύπος ἀκριβῆς θείας ζωῆς, φανεῖσα τοῖς συγγενέσι σου
Εὐφροσύνη μακαρία, πολλῶν γέγονας ἀπλανῆς νυμφαγωγός, ἐκ
πείρας ἀσκητικῆς μαθοῦσα τῶν θείων μυστηρίων τὰ ἀπόκρυφα. Ὅθεν
καὶ Μονὴν ἱερὰν συγκροτήσασα, μιμητήριον τῆς ἀσωμάτων ἱερᾶς
πολιτείας, ταύτην φυλάττοις ἀπήμαντον καὶ ἀνθοφοροῦσαν, εἰς
σωτηρίαν ψυχῶν, καὶ δόξαν τοῦ Ὁν ἠγάπησας Κυρίου καὶ Σωτῆρος
Ἰησοῦ.

Ἦχος δ'

Τὴν πλησμονὴν τῆς ἀγάπης σου πρὸς Κύριον ἀποδείξασα ἐμπράκτως,
ἐν ἱερᾷ ἀποδημία προσεκύνησας, τοὺς ἡγιασμένους Τόπους ἐκ τῆς ἐν
σαρκὶ παρουσίας Αὐτοῦ. Καὶ ὡς ἡ ἀσματικὴ νύμφη ἀνεβόας· ἔνθα
ποιμαίνεις τὰ λογικὰ πρόβατά σου, ἐκεῖ καμὲ κάλεσαι ἐλθεῖν ὁ
Ποιμὴν μου ὁ καλὸς καὶ ὁ Νυμφίος μου ὁ ἐπέραστος. Ὅθεν τὸν πόθον
σου πληρῶν Εὐφροσύνη ὁ Ἠγαπημένος Δεσπότης, ἀνείληφεν εἰς τὴν
οὐράνιον Ἱερουσαλήμ τὴν καθαρωτάτην σου ψυχὴν, καταλιπὼν ἡμῖν
εἰς παραμυθίαν, ὅπερ εὐλαβῶς προσκυνοῦμεν, τὸ παρθενικὸν καὶ
χαριτόβρυτον θεῖον σκῆνός σου.

Δόξα. Ἦχος πλ.α'.

Τὴν ἀπαστράπτουσαν καθαρότητα τῆς παρθενικῆς σου ψυχῆς, καὶ
τὴν εὐγένειαν τῆς φιλοθέου διαθέσεώς σου, ἰδὼν ὁ Ψυχεραστῆς
Χριστός, συνηριθμήσατό σε, σωφρονεστάτη Εὐφροσύνη, τῷ χορῷ τῶν
φρονίμων παρθένων. Σὺ δὲ τὸ δοθέν σοι τάλαντον ἐπολυπλασίασας
ἐν τῇ ἀσκήσει ἐργαζομένη, ὡς μαγνήτις ἐλκύσασα εἰς τὴν μοναχικὴν
ζωὴν, πλῆθος μακαρίων ψυχῶν. Ὅθεν ἐν οὐρανοῖς μετ' αὐτῶν
εὐφραينوμένη, μνήσθητι καὶ ἡμῶν, τῶν ἐν θαυμασμῷ τῆς πολιτείας
σου τελούντων τὴν μνήμην σου τὴν θεοχαρμόσυνον.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ

Ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, πρῶτον ἐν τῆς ἑορτῆς καὶ εἶτα τῆς Ὁσίας.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Εὐσεβοῦς ρίζης βλάστημα, Εὐφροσύνη ἀνέθαλες, καὶ εἰς δένδρον κάρπιμον ἀναδέδειξαι, ἀπὸ παιδὸς προτιμήσασα, ζωὴν τῆς ἀσκήσεως, ὑπὲρ βίου ἡδονάς, ὑπανάπτουσα πάντοτε, θεῖον ἔρωτα, ἀρετῶν ἐργασία τῇ ἐμπόνῳ καὶ ἀγάπῃ ἐπαυξούση, πρὸς Ἰησοῦν τὸν Νυμφίον σου.

Στίχ. Υπομένουσα ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχέ μοι.

Ἐν ἀγνείᾳ τοῦ σώματος, καὶ ψυχῆς καθαρότητι, Εὐφροσύνη γέγονας σκεῦος τίμιον, ἐν ᾧ τὸ μύρον τὸ εὖοσμον, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐκχυθὲν πολυειδῶς, σὴν ζωὴν κατεμύρισεν, ὅθεν εἴλκυσας, πρὸς ζωὴν ἰσαγγέλου πολιτείας, ὡς ἀμνάδας θεολέκτους, τὴν ἱερὰν συνοδίαν σου.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτρας τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Ζωηφόρως ἐνέκρωσας, τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα, καὶ Χριστῷ ἐσταύρωσαι, Ὅν ἠγάπησας, Οὐ καὶ τὸ Μνῆμα τὸ πάντιμον, σεμνὴ προσεκύνησας, καὶ παρέθου τὴν ψυχὴν, ἐν Σιών ἔνθα τέθαψαι, ἀφθαρσίαν πλουτοῦσα Εὐφροσύνη, ἀναστάσεως τὴν δόξαν, ὑποτυποῦσα τὴν μέλλουσαν.

Δόξα. Ἦχος β'.

Τὴν Δεσποτικὴν περιβληθεῖσα ταπεινώσιν, εἰς ὕψος ἀρετῶν ἀνηνέχθης παρ' Αὐτοῦ, Εὐφροσύνη πανευφρόσυνον· ἔμπνους γὰρ εἰκῶν ὀσιότητος, καὶ ζῶν Εὐαγγέλιον ὑπάρχουσα, πλήθη οὐ παύη διδάσκουσα, ὅτι ὁ τὸν Θεὸν τιμῶν ἀντιτιμᾶται πολυπλασίως, ὡς καὶ τὸ ἀφθαρτὸν σου σκῆνος, ἀγλώπτως ἀνὰ τοὺς αἰῶνας διακηρύττει,

ὅπερ προσκυνοῦντες πόθῳ λαμβάνομεν, τὰς δωρεὰς τοῦ ἐν αὐτῷ
ἀδιαστάτως παραμένοντος Ἁγίου Πνεύματος.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον. Ὅτι σοῦ ἐστιν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ὡς χριστοτόξευτος, δορκὰς ἀνείληφας,
Σχῆμα τὸ ἅγιον, ἀπὸ νεότητος,
ὑπεριδοῦσα ἡδονῶν, προσκαίρων τὰς ἀπολαύσεις·
ὄθεν ἐδελέασας, τῇ σεμνῇ πολιτεία σου,
καὶ εὐώδη ἔδειξας, λογικὰ ἀναθήματα,
παρθένους ἱεράς τῷ Κυρίῳ,
μῆτερ, Ὁσία Εὐφροσύνη.

καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς.

Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

* * *

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν. Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν Τάφον σου, Σωτήρ.

Τιθεῖσα ἐν ζυγῷ, ἡδονὰς τὰς τοῦ βίου, καὶ τῆς πνευματικῆς,
εὐφροσύνης τὴν χάριν, σωφρόνως προέκρινας, τὰ ἀεὶ διαμένοντα·
ὄθεν ἤσκησας, ὑπὲρ τὴν φύσιν παρθένε, καὶ ἐπλούτησας, ἐν ἀρεταῖς
θεοφόροις, Εὐφροσύνη χριστόψυχε.

Δόξα. Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν. Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐκ τῆς πείρας ἔμαθες, τὸν τῆς καθάρσεως τρόπον, καὶ ἐκ ταύτης
γέγονας, πολλῶν διδάσκαλος σεμνή, ὡς ἡγουμένη θεόσοφος, ὧ
Εὐφροσύνη, Πολότσκ τὸ θησαύρισμα.

Δόξα. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα. Ἦχος πλ.δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς Θαβώρ ἄλλο ἔδειξας σὴν Μονήν, Εὐφροσύνη ἐν ἧπερ τὰς μοναχάς,
ἐμπράκτως ἐδίδασκες, τὴν ὁδὸν τῆς θεώσεως, καὶ τὴν καῦσιν καρδίας,
ὑπὲρ πάσης κτίσεως, ἐξ ἀγάπης Κυρίου, καὶ ἔρωτος ζέοντος· ὅθεν
ἠξιώθης, τὴν εἰκόνα πλουτῆσαι, Ἀγνῆς Θεομήτορος, καὶ Σταυρὸν
ζωομύριστον, ἐξ ὧν χάρις ἀείποτε, προχέεται τοῖς πόθῳ αὐτοῖς,
προσιούσι καὶ σοῦ θεῖον λείψανον, προσκυνούσι καὶ δόξαν Κυρίῳ
προσάγουσι.

Δόξα. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Οἱ Αναβαθμοί. Τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου· Ἐκ νεότητός μου.

Προκείμενον· Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχος· Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον, τῶν Δέκα Παρθένων(Σαββάτῳ ΙΖ' Ματθαίου)

Ὁ Ν' ψαλμός, Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Δόξα. Ταῖς τῆς σῆς Ὁσίας.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα, στιχηρὸν ἰδιόμελον. Ἦχος πλ.β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός....

Τὴν ἀγνοτάτην ἀμνάδα τοῦ Χριστοῦ, Εὐφροσύνην τὴν σώφρονα καὶ
σεμνήν, τὴν ἐν ἑαυτῇ στοιβάσασαν ὡς θεοσύλλεκτον θημωνιάν, τὰς
ἀρετὰς τοῦ Πνεύματος, καὶ φανερώσασαν ἐν βίῳ τὴν δύναμιν τοῦ
Σταυροῦ, ὕμνοις ἐγκωμίων τιμήσωμεν, αἰτούμενοι λαβεῖν δι' αὐτῆς
παρὰ Θεοῦ, τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος .

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς καὶ εἶτα τῆς Ὁσίας ὁ παρῶν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:
"Πανευφροσύνως ψάλλω σοι, ὦ Εὐφροσύνη. Ἀ(θανάσιος)".

Ωιδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Παράδεισον πάντερπον, ψυχὰς πιστῶν κατατέρποντα, τὸν βίον σου ἔχοντες, τὴν πανευφρόσυνον, ὠδὴν σήμερον, θεόφρον Εὐφροσύνη, προσάγομεν χαίροντες καὶ εὐφραινόμεθα.

Ἀλύπως κατέλιπες, τῶν ἡδονῶν τὰ σκευάσματα, Χριστοῦ θείῳ ἔρωτι, βληθεῖσα πάνσεμνε, καὶ ἀνείληφας, σταυρὸν ἐπὶ τῶν ὤμων, ἐκ πρώτης νεότητος, ὅλη καρδιά σου.

Νοός σου προσήλωσας, τῷ Ἰησοῦ πᾶσαν ἔννοιαν, τὴν μνήμην κατέχουσα, θείου ὀνόματος, δι' οὗ ἴσχυσας, παλαῖσαι καὶ νικῆσαι, ἀνδρείως διάβολον, τὸν πολυμήχανον.

Θεοτοκίον

Ἐκ πρώτης νεότητος, πολλὰ ἡμάρτηκα Δέσποινα, λυπήσας τὸν Κύριον, ὁ ἀφρονέστατος, ὅθεν πρέσβευε, μετάνοιάν μοι δοῦναι, καὶ λῦσαι τὸ χρέος μου, τὸ πολυτάλαντον.

Ωιδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ὑπὲρ τὰ γεώδη Εὐφροσύνη, ὑψώθης ἀσκήσει καὶ εὐχῇ, τὸν βίον σου στολίζουσα, καὶ ἔλαιον τῷ λύχνῳ σου, ἀδιαλείπτως χέουσα, τὸν Ἰησοῦν ἀναμένουσα.

Φυλάττουσα νόμον τοῦ Κυρίου, ὡς ἄλλη τις θεία κιβωτός, ἐδείχθης ταῖς ὁμαίμοσιν, αἵτινες μιμησάμεναι, τὸν χριστοφόρον βίον σου, ἐγένοντο συνασκήτριαι.

Ροαῖς τῶν δακρῶν τῆς ἀγάπης, ἐξῆπτες τὸν ἔρωτα Χριστοῦ, καὶ πῶρ πυρὶ συμβάλλουσα, τὸ ἄυλον καρδιά σου, ὦ Εὐφροσύνη ἔφλεξας, εἰς τέλος πάθη ἐπίμεμπτα.

Θεοτοκίον

Οὐς Μῆτερ τὰ βέλη τοῦ Υἱοῦ σου, κατέτρωσαν καὶ παρθενικῶς, ὀπίσω
Τούτου ἔδραμον, τὸν κόσμον ἀρνησάμενοι, ταῖς μητρικαῖς πρεσβείαις
σου, σκέπε καὶ στήριζε πάντοτε.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Χριστὸν ἐνοικήσασα, παρθενικῇ σου ψυχῇ, οὐδὲν ἐπεθύμησας, τῶν
γεηρῶν ἀγαθῶν, τυχοῦσα ἐφέσεως. Ὅθεν ᾧ Εὐφροσύνη, σῆ σεπτῇ
πολιτεία, πλήθη σεμνῶν παρθένων, πρὸς Αὐτοῦ τὴν ἀγάπην,
συνῆψας ὡς νυμφαγωγός, καθ' ἃ Παῦλος ἔγραψε.

Δόξα. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Στήλη σωφροσύνης καὶ ἀρετῆς, οὔσα Εὐφροσύνη κατηύφρανας, σῆ
πολιτεία, τὸν ἐράσμιον Χριστόν, πρὸς Ὅν αἰεὶ ἠτένιζες, καὶ ἐν εὐχαῖς
ὠμίλεις πάντοτε.

Ὑπερηφανείας ὄφιν δεινόν, μῆτερ Εὐφροσύνη συνέτριψες,
ὑπενδυθεῖσα, τὴν ταπεινώσιν Χριστοῦ, διὸ ταμεῖον γέγονας, καὶ
χαρισμάτων οἰκητήριον.

Νοῦν σου εὐναστήριον Ἰησοῦ, θεῖον Εὐφροσύνη ἀπέδειξας,
ἐργαζομένη, ἀδιάλειπτον εὐχήν, καὶ οὕτως ἀπολαύουσα, θεωρημάτων
καὶ ἐντεύξεων.

Θεοτοκίον

Ὄραν τῆς ἐτάσεως ἐννοῶν, φρίττω καὶ φοβοῦμαι Πανάχραντε, ὅτι οὐκ
ἔχω, μετανοίας τὴν στολήν, ἣν μοι πρὸ τέλους χάρισαι, ταῖς πρὸς τὸν
Χριστὸν ἰκεσίαις σου.

Ωιδὴ ε' . Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Στενοῦσα τοῦ σώματος, ἀνάγκας ἐξωμοίωσαι, ταῖς ἀγγελικαῖς χοροστασίαις, μόνον σκοποῦσα, Νυμφίον ἄφθαρτον, φθάσαι Εὐφροσύνη ἀσφαλῶς, ὅθεν καὶ ἐπέτυχες, ἐν σοφίᾳ βιώσασα.

Ψαλτήριον ἔμψυχον, ἐγένου παμμακάριστε, ψάλλουσα ᾠδὰς ἠγαπημένου, καὶ μελετῶσα, Οἰκονομίαν Αὐτοῦ, ὅλη ἐνετρούφας ταῖς Γραφαῖς, δάκρυα ἐκχέουσα, ἐκ καρδίας εὐγνώμονα.

Αὐγάσας ὁ Ἥλιος, Χριστὸς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ᾧ σωφρονεστάτη Εὐφροσύνη, ἠλλοίωσε σε, ταῖς θεϊκαῖς ἀστραπαῖς, ἐξ ὧν ἀνεδείχθης παμφαῶς, φωτεινὸν ἀνάκτορον, φωταυγάζον ταῖς πράξεσι.

Θεοτοκίον

Λιμὴν ἀσφαλέστατος, ὑπάρχεις Παναμώμητε, ἔνθα οἱ πιστοὶ ἐκ τρικυμίας, ἀστάτου βίου ἐλλιμενίζομεν, καὶ ἐκ τῶν σκανδάλων τοῦ ἐχθροῦ, σαῖς εὐχαῖς λυτρούμεθα, τὴν εἰρήνην εὐρίσκοντες.

Ωιδὴ Ϛ' . Τὴν θεῖαν ταύτην.

Λαμπρὸς ὑπῆρξεν ὁ βίος σου, λαμπρὰ σου καὶ ἡ ἔνθεος ἄσκησις, λαμπρὰ τὰ ἔργα σου, δι' ὧν λαμπρότητος μέτοχος, τῆς θείας Βασιλείας Ὁσία γέγονας.

Ὡσπερ Θαβῶρ ἄλλον ἔδειξας, Μονὴν ἦν τῷ Σωτῆρι ἀνήγειρας, καὶ ἀφιέρωσας, διηνεκῶς εἰς μνημόσυνον, θεόφρον Εὐφροσύνη, τῆς εὐσεβείας σου.

Σταυρὸν καὶ λείψανα τίμια, Μονῇ σου Εὐφροσύνη προσήλωσας, καὶ Θεομήτορος, τῆς Ἐφεσίας εἰκόνισμα, ἐκ τῆς Βασιλευούσης, σταλέντα δῶρά σοι.

Θεοτοκίον

Ὁ χρόνος βίου συντέμνεται, ἡ ὥρα τοῦ θανάτου ἐγγύτερον, ἦλθεν ὦ
Δέσποινα, διὸ παράσχου μοι ἄφεσιν, πολλῶν ἀμαρτημάτων, ταῖς
ἱκεσίαις σου.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τὰς κοσμικὰς διαφυγοῦσα παγίδας,
λιμένα εὖρες τὸν μονότροπον βίον,
εὐχὴν τὴν ἀδιάλειπτον κρατοῦσα ἐν νοῖ,
καὶ μελέτην ἔχουσα, τοῦ Κυρίου τὴν κλῆσιν·
ὄθεν κεχαρίτωσαι, παρ' Αὐτοῦ Εὐφροσύνη,
καὶ ἐγεγόνεις συμμοναστριῶν,
καθηγουμένη καὶ μήτηρ φιλόστοργος.

Ὁ Οἶκος

Ὅλον τὸν νοῦν σου εἰς Χριστὸν ἔχουσα Εὐφροσύνη,
τοῦ κόσμου τὰ ἡδέα καὶ βίου τούτου τὰ φθαρτά,
ἀπρὶξ καταλιποῦσα ὡσπερ ἀμνάς τις ἄμωμος
ὀπίσω ἔδραμες τοῦ καλοῦ Ποιμένος,
ἐξ ἄκρας σου νεότητος ἄρασα τὸν τῆς ἀσκήσεως σταυρόν.
Ὅθεν ἀγρύπνως ἐτήρησας ἄσβεστον τὸν λύχνον τῆς παρθενίας,
καὶ ἔμπνουν Εὐαγγέλιον γενομένη,
ταῖς ἀρεταῖς σου ἔλαμψας τοῖς τε ἐγγύς καὶ τοῖς μακράν·
πολλὰς δὲ ψυχὰς φιλοάγνους ἐν σωφροσύνη καθοδηγήσασα,
εἰς τοὺς ἀφθάρτους καὶ ἀμιάντους γάμους,
ἀνεδείχθης οὕτω πως ἐν τῷ Πόλοτσκ,
σοφὴ καθηγουμένη καὶ μήτηρ φιλόστοργος.

Τὸ Συναξάριον

**Τῆς ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ὁσίας μητρὸς ἡμῶν
Εὐφροσύνης, ἡγουμένης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πολότσκ ἐν
Λευκοῤῶσῖα.**

Στίχοι.

Τὴν εὐφροσύνην τοῦ κόσμου ἀρνηθεῖσα,
Ἐν τῷ Χριστῷ εὐφραίνῃ νῦν, Εὐφροσύνη.
Τῷ Παμβασιλεῖ βασιλόγονος εὐφροσύνως ἔστη.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν καὶ
θαυματουργοῦ Μιχαήλ τοῦ ὁμολογητοῦ, ἐπισκόπου Συννάδων.**

Στίχοι.

Τῷ κυματῶδει μικρὸν ἐμπρέψας βίῳ,
Λύη Μιχαήλ, οἷα κούφη πομφόλυξ.
Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ Μιχαήλ ἀναδέδραμεν ἐκ γῆς.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀγίας μυροφόρου Μαρίας τοῦ Κλωπᾶ
ἐν εἰρήνῃ τελειωθείσης.**

Στίχοι.

Ψυχὴν φέρει νῦν οὐκ ἄρωμα Μαρία,
Αρωμάτων σοι, Σῶτερ, εὐωδεστέραν.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Σαλωνᾶς ὁ Ῥωμαῖος ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι.

Σπονδὰς ἀπειθῶν προσφέρειν εἰδωλίοις,
Τέμνη, Σαλωνᾶ, καὶ Θεῷ σπονδὴ γίνῃ.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Σέλευκος προιονισθεὶς τελειοῦται.

Στίχοι.

Φέρει Σέλευκος ἀστενακτὶ τὴν πρίσιν,
Καὶ τὸν πολυστένακτον ἐκλείπει βίον.

Μνήμη τοῦ ἀγίου Συνεσίου, ἐπισκόπου Καρπασίας Κύπρου.

Στίχοι.

Πνεῦμα συνέσεως εὔρε σεπτὸν οἶκον,
Τὸν Συνέσιον, ποιμένα Καρπασίας.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς εὐρέσως τῶν λειψάνων τοῦ ὁσίου
πατρὸς ἡμῶν Λεοντίου τοῦ ἐν Ροστῶφ.**

Στίχοι.

*Λέων ἦν ἐχθροῖς ὁ Ροστῶβ πατήρ Λέων,
Καὶ νῦν ὑπὲρ τοὺς λέοντας σοβοῖ τούτους.*

**Μνήμη τοῦ ὁσίου Παΐσιου τοῦ παρὰ τὴν λίμνην Γκάλιτς
ἀσκήσαντος (+1460).**

Στίχοι.

*Πᾶσαν παραθείς τὴν ζωὴν τῷ Κυρίῳ,
᾿Ωφθη ὁ Παῖσιος ἀσκητῆς μέγας.*

**Μνήμη τοῦ ὁσίου βασιλέως Δημητρίου τοῦ διὰ τοῦ ἁγίου
Σχήματος μετονομασθέντος Δαμιανοῦ μοναχοῦ, τοῦ ἐν τῇ Μονῇ
τοῦ Γκαρέντια Γεωργίας τελειωθέντος (+1156).**

Στίχοι.

*Ἀφείς Δημήτριος τιμὰς βασιλέως,
Φορεῖ πορφύραν, τρίβωνα μοναζόντων.*

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

᾿Ωιδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

*Ἰλαρότητα, ἐκτίσω ἐκ πραότητος καὶ ἀενάου εὐχῆς, διὸ εἰρήνην
Χριστοῦ, ἐκπέμπουσα εἴλκυσας, πρὸς παρθενίαν σοφῶς, μοναστρίας
σου, ἃς ἰσαγγέλους ἔδειξας, διδαχαῖς σου Εὐφροσύνη.
᾿Ωραιότατον, Νυμφίον ἀγαπήσασα, τῆς παρθενίας σου, τὸν λύχνον
ἀειφεγγῆ, ἐτήρησας βάλλουσα, ἀντὶ ἐλαίου αὐτῷ, μῦρον ἄϋλον,
ἀκαταπαύστου ἔρωτος, Εὐφροσύνη σεμνοτάτη.*

Ἐθισαύρισας, τὸν πλοῦτον τὸν ἀκένωτον, τῶν θεϊκῶν ἀρετῶν, ὡς ἔμπορος τῆ ψυχῇ, ἡμέραν καὶ νύκτα τε ἐπισυνάγουσα, ἐκ τηρήσεως, τῶν ἐντολῶν Δεσπότη σου, Εὐφροσύνη πανοσία.

Θεοτοκίον

Ἵπερήφανον, καρδίαν οὐ προσίεται, ὁ ταπεινὸς Ἰησοῦς, διό σε παρακαλῶ, Παρθένε πανύμνητε, δός μοι ταπείνωσιν, ἣν ἐφόρεσεν, ὁ σὸς Υἱὸς ὡς ἔνδυμα, καὶ ἡμῖν συνανεστράφη.

ᾠδὴ η' . Παῖδας εὐαγεῖς.

Φύσιν ὑπερέβης γυναικείαν, ἀσκήσει σου Μῆτερ ἀξιάγαστε, πανοπλίαν Πνεύματος, ἀνδρικῶς φορέσασα, δι' ἧς παθῶν ἀπέτεμες, τῶν πονηρῶν κεφαλᾶς, καὶ οὕτως Εὐφροσύνη ὀσία, τύπος ἐγεγόνεις, ταῖς ὑποτακτικαῖς σου.

Ῥήμασι Κυρίου ἐντρυφῶσα, ὡς μέλισσα μέλι ζωοπάροχον, ἐν καρδίᾳ ἔβαλες, ὁ ἀφθονοπάροχον, μετέδωκας τοῖς τέκνοις σου, ὧ Εὐφροσύνη σοφῶς, διδάσκουσα, καὶ πράττουσα πάντα, ἅπερ ἐμελέτας, ὡς βρωσιν οὐρανίαν.

Ὅλην σου τὴν ἔφεσιν διδοῦσα, πρὸς γνῶσιν τοῦ Ἰησοῦ θεομακάριστε, πάντων κατεφρόνησας, τῶν ἐμποδιζόντων σε, τῆς Τούτου συναντήσεως, καὶ καθαρῶ τῷ νοῦ, ἐπέτασο, ὡς νύμφη βοῶσα, ποῦ τὰ πρόβατά σου, Νυμφίε μου ποιμαίνεις

Θεοτοκίον

Σκέπασον ἡμᾶς παρακαλοῦμεν, Παρθένε βελῶν τοῦ πολεμήτορος, ἵνα γῆν ὀψώμεθα, οὐρανοῦ Πόλεως, ἔνθα σὺν σοὶ καὶ ἅπασιν Ἁγίοις Κύριον, δοξάζωμεν, ἀπαύστως βοῶντες, σοὶ ἡ δόξα πρέπει, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ' . Ἄπας γηγενῆς.

Ἐπερ τὸν Χριστόν, οὐδὲν προετίμησας οὐδὲν ἠγάπησας, γνουσα τὸ ἀσύγκριτον, τοῦ Ἀθανάτου πρὸς πάντα κτίσματα, διὸ ἀγάπης κάμινον ἀεὶ ὑπέκαιες, Εὐφροσύνη, πρὸς Αὐτὸν καὶ ἔπραττες, σωτηρίων δογμάτων ἐντάλματα.

Ναῦς Χριστοῦ σεμνή, καθάπερ κατέπλευσας ἐκ τοῦ πλοῦς τῆς ζωῆς, εἰς λιμένα εὐδίου, Ἀγίων Τόπων ἐνθα καὶ τέθαψαι, τὸν πόθον σου πληρώσασα, ἀποθανεῖν οὗ Αὐτός, Εὐφροσύνη, ἔζησεν ἐσταύρωται, καὶ ζωὴν ἀναστὰς ἡμῖν δέδωκεν.

Ἡ τὸ ἱερόν, κατέχουσα σκῆνός σου λάρναξ ἰάματα, ἀναβλύζει πάντοτε, τοῖς μετὰ πόθου αὐτῇ προστρέχουσι, καὶ τῆς Μονῆς σου πέφυκε μέγα θησαύρισμα, Εὐφροσύνη, μυστικῶς κηρύττουσα, οἷοις τρόποις Χριστός σε ἐδόξασεν.

Θεοτοκίον

Ἄπας μου Ἀγνή, ὁ βίος ἠνάλωται ἐν ἁμαρτίαις πολλαῖς· ὅθεν ὡς λειπόμενος, τῆς παρρησίας πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον, τῆς μετανοίας πύλας μοι κράζω σοι ἀνοιξον, ἐν τέλει τῆς ζωῆς καὶ ἐκφύγω, θείας καταδίκης, Υἱοῦ σου τοῦ δικαίου.

Ἐξαποστειλάριον. Ἦχος Β'. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλωμεν.

Παρθενικὸς ὁ βίος σου, Εὐφροσύνη ὑπάρχει, ἡ βιοτὴ ἰσάγγελος, πλήρης ἀγωνισμάτων, δι' ὧν σοφῶς ἠμιλλήθης, ἀσκηταῖς τοῖς ἀρχαίοις, καὶ ἀνεφάνης τέκνοις σου, ἱερὰ ποιμενάρχης, ζῆλον Χριστοῦ, ταῖς ψυχαῖς ἀνάπτουσα θεοφρόνως· ὅθεν σεπτὸν σου λείψανον, εὐλαβῶς προσκυνοῦμεν.

καὶ τῆς ἐορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ψάλλομεν β' στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς καὶ δ' προσόμοια τῆς Ὁσίας.
Ἦχος πλ.δ'. Ὡ! τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πανευφροσύνως τὴν μνήμην σου, τῶν Ὁρθοδόξων πληθύς,
Εὐφροσύνη γεραίρομεν, βίου σου θαυμάζοντες, τὰ σεπτὰ
κατορθώματα, τὸν πρὸς Δεσπότην θεῖόν σου ἔρωτα, τὴν πρὸς
ἀγγέλους, ἴσῃν ἀμίλλησιν, δι' ὧν γεγένησαι, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,
οἶκος λαμπρός, καὶ κατοικητήριον, θεοειδῶν ἀρετῶν.

Τῶν γεηρῶν κατεφρόνησας, καὶ ὑλικῶν ἡδονῶν, Εὐφροσύνη
σοφώτατα, μόνην προτιμήσασα, τὴν ὁδὸν τῆς ἀσκήσεως, ὅθεν
λαμπάδα τῆς παρθενίας σου, ἄσβεστον σχοῦσα διὰ τῆς νήψεως,
γέγονας μέτοχος, χαρισμάτων ἅτινα ὁ μυστικός, Νυμφίος χαρίζεται,
τοῖς ἀγαπῶσιν Αὐτόν.

Βάσις ἀκλόνητος πέφυκας, τῆς Ἱερᾶς σου Μονῆς, καὶ αἰώνιον
πρότυπον, Εὐφροσύνη ζήσασα, ὡς ἀσώματος ἄγγελος, εὐθυποροῦσα,
ὡς ναῦς χριστόπνοος, καὶ καθ' ἡμέραν, ἔρωτα αὐξουσα, πρὸς τὸν
Δεσπότην σου, ᾧ ναὸν ἐδόμησας περικαλλῆ, εἰς θεῖαν ἀντέκτισιν, τῶν
χαρισμάτων Αὐτοῦ.

Τόπους Ἁγίους ἠξίωσαι, ἅμα συγγόνους τοῖς σοῖς, προσκυνῆσαι
πανεύφημε, ἔνθα καὶ παρέδωκας, τὴν ψυχὴν τῷ Δεσπότη σου, ἡμῖν
λιποῦσα τὸ θεῖον σκῆνός σου, ὃ προσκυνοῦντες, χάριν λαμβάνομεν,
ψυχαῖς καὶ σώμασιν, ἦνπερ μεταδίδωσιν, τοῖς εὐλαβῶς, καὶ πιστῶς
αἰτοῦσί σου, τὰς πρὸς Θεὸν προσευχάς.

Δόξα. Ἦχος πλ.α'.

Τὴν τῶν τελείων ἀτέλεστον τελειότητα, θεοφιλῶς διανύσασα
Εὐφροσύνη, ἠσφάλισαι διὰ παντὸς ἐν εἰρήνῃ, τὴν ἀγνοτάτην ψυχὴν
σου, παραθεμένη τῷ ἡγαπημένῳ σοι Νυμφίῳ. Ἡμεῖς δὲ κατέχοντες ὡς
ὑπέρτιμον θησαυρόν, καὶ προσκυνοῦντες ἐν χαρμοσύνῃ τὸ
χαριτόβρυτον σκῆνός σου, δεόμεθά σου ὅπως ὡς φιλάδελφος

πρεσβεύης τῷ Κυρίῳ, ἵνα κληρονόμοι γενώμεθα, τῆς αἰωνίου
Βασιλείας Αὐτοῦ, σὺν σοὶ καὶ τοῖς Ἁγίοις ἅπασι.

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις τοῦ Ὁρθρου
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν, Απόστολος, ΚΖ' Κυριακῆς (Ἐφεσ. 6,10)

Εὐαγγέλιον, τὸ τῆς Κουρᾶς (κατὰ Ματθαῖον, 10, 37)
Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

Μεγαλυνάρια

Χαίροις ἀγνοτάτη περιστερά, τῆς Λευκορῶσσίας, ὀλοκαύτωμα τοῦ
Χριστοῦ, χαίροις Εὐφροσύνη καὶ πρέσβευε ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν
γεραιόντων, τὴν θεῖαν μνήμην σου.

Φύλαττε Μονὴν σου τὴν ἱεράν, Μῆτερ Εὐφροσύνη, καὶ κατάπεμπε
σαῖς εὐχαῖς, ταῖς ἐνασκουμέναις, Χριστοῦ τὴν εὐλογίαν, καὶ θείου
Παραδείσου, ταύτας ἀξίωσον.

Θήκην τοῦ λειψάνου σου τοῦ σεπτοῦ, πόθῳ προσκυνοῦντες,
Εὐφροσύνη Μονῆς Πόλοτσκ, πρώτη ἡγουμένη, καὶ βάσις ἐν Κυρίῳ,
αἰτούμεθα πρεσβείας, τὰς φιλοθέους σου.

Στίχοι

Ὡ μῆτερ Εὐφροσύνη, ὡς δῶρον θεῖον
Τὴν θεῖαν εὐφροσύνην ἡμῖν παράσχου.